

Учтивостта на С. Хаджопуло не се ограничи само въ това. Отъ уважение къмъ моя тъстъ и отъ любовъ, казваше, къмъ България, въ която търгувалъ отъ дълго врѣме при най-добри отношения къмъ мѣстнитѣ търговци и мѣстното население, той ме покани вечеръта на госте у дома си, дѣто се запознахъ и съ благородната му съпруга и съ добръ отхранванитѣ му дѣца. Слѣдъ вечеря той бѣ устроилъ и една вечеринка, на която, освѣнъ г. Михайлова, присѣдствуваха между други еллинскитѣ въ Манчестеръ консулъ, двама служещи отъ кжщата на Рали, нѣкои англичани съ госпожитѣ си. Разумѣва се, че главниятъ прѣдметъ на всичкия разговоръ почти до полунощъ бѣше България съ нейнитѣ теглила, на която азъ се прѣдставлявахъ като делегатъ заедно съ единъ другъ българинъ за сега въ Лондонъ. Еллинскитъ консулъ се отнесе сжщо къмъ мене твърдѣ любезно и на другия день ми изпрати и той едно прѣпоръчително писмо за еллинския консулъ въ Лондонъ. Ще забѣлѣжа тукъ, че при С. Хаджопуло служеше тогава и единъ младъ българинъ, извѣстниятъ отпослѣ търговецъ г. Верби. Родолубието му и готовността му да ми послужи по всѣки начинъ оставиха у мене най-добро възпоминание за него. Отъ вечеринката у С. Хаджопуло г. Михайловъ ме заведе у дома си, дѣто и прѣнощувахъ.

На 16/28 септемврия, четвъртъкъ, рано, той ме заведе при единъ старъ и твърдѣ любезенъ английски търговецъ, на име Carrick Brockbank, на когото ме прѣпоръчи и отъ когото поискахме сега и двамата да ни заведе и прѣпоръчи отъ своя страна на оня отъ манчестерскитѣ депутати, за когото мисли, че може да ни послужи въ тоя случай. Почтенниятъ старъ търговецъ не се подвоуми ни минута. Той не почака да повторимъ молбата си. Съ готовность и съ очевидно удоволствие той ни покани